

Asia C-267/17

Valittaja: Rhenus Veniro GmbH & Co. KG

Vastapuoli: Kreis Heinsberg

Muu osapuoli: WestVerkehr GmbH

Tuomiolauselma

Rautateiden ja maanteiden julkisista henkilöliikennepalveluista 23.10.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1370/2007 5 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta linja-autoilla suoritettavia julkisia henkilöliikennepalveluja koskevien sopimusten, jotka eivät ole vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/17/EY ja julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/18/EY tarkoitettuja palveluja koskevia konsessiosopimuksia.

(¹) EUVL C 283, 28.8.2017. EUVL C 269, 14.8.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 19.3.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesverwaltungsgericht — Saksa) — Bashar Ibrahim (C-297/17), Fadwa Ibrahim ym. (C-318)/17) sekä Nisreen Sharqawi, Yazan Fattayrji ja Hosam Fattayrji (C-319/17) v. Saksan liittotasavalta, ja Saksan liittotasavalta v. Taus Magamadov (C-438/17)

(yhdistetyt asiat C-297/17, C-318/17, C-319/17 ja C-438/17) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue — Kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevat yhteiset menettelyt — Direktiivi 2013/32/EU — 33 artiklan 2 kohdan a alakohta — Jäsenvaltion viranomaiset jättävät turvapaikkahakemuksen tutkimatta sen perusteella, että toisessa jäsenvaltiossa on jo myönnetty toissijaista suojelua — 52 artikla — Tämän direktiivin ajallinen soveltaminen — Euroopan unionin perusoikeuskirjan 4 ja 18 artikla — Kyseisen toisen jäsenvaltion turvapaikk -menettelyn systeemiset puutteet — Turvapaikkahakemusten järjestelmällinen hylkääminen — Todellinen ja todettu epäinhimillisen tai halventavan kohtelun riski — Toissijaista suojelua saavien henkilöiden elinolosuhteet viimeksi mainitussa valtiossa)

(2019/C 187/13)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesverwaltungsgericht

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Bashar Ibrahim (C-297/17), Mahmud Ibrahim, Fadwa Ibrahim, Bushra Ibrahim ja Mohammad Ibrahim, Ahmad Ibrahim (C-318/17), Nisreen Sharqawi, Yazan Fattayrji ja Hosam Fattayrji (C-319/17) sekä Saksan liittotasavalta (C-438/17)

Vastapuolet: Saksan liittotasavalta (C-297/17, C-318/17 ja C-319/17) ja Taus Magamadov (C-438/17)

Tuomiolauselma

- 1) Kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/32/EU 52 artiklan ensimmäistä kohtaa on tulkittava siten, että sen mukaan jäsenvaltio voi säätää, että kansallista säännöstä, jolla saatetaan tämän direktiivin 33 artiklan 2 kohdan a alakohta osaksi kansallista oikeusjärjestystä, sovelletaan välittömästi niihin turvapaikkahakemuksiin, joista ei vielä ole tehty lainvoimaista päätöstä ja jotka on tehty ennen 20.7.2015 ja ennen tämän kansallisen säännöksen voimaantuloa. Sen sijaan tämä 52 artiklan ensimmäinen kohta, luettuna erityisesti mainitun 33 artiklan valossa, on esteenä tällaiselle välittömälle soveltamiselle tilanteessa, jossa sekä turvapaikkahakemus että takaisinottopyyntö on tehty ennen direktiivin 2013/32 voimaantuloa ja ne kuuluvat kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisessä noudatettavien perusteiden ja menettelyjen vahvistamisesta 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 604/2013 49 artiklan mukaisesti edelleen täysimääräisesti niiden perusteiden ja menettelyjen vahvistamisesta, joiden mukaisesti määritetään kolmannen maan kansalaisen johonkin jäsenvaltioon jättämän turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio, 18.2.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 343/2003 soveltamisalaan.
- 2) Asioissa C-297/17, C-318/17 ja C-319/17 kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa direktiivin 2013/32 33 artiklaa on tulkittava siten, että sen nojalla jäsenvaltiot voivat jättää turvapaikkahakemuksen tutkimatta tämän 33 artiklan 2 kohdan a alakohdan nojalla ilman, että niiden täytyisi ensisijaisesti turvautua asetuksessa N:o 604/2013 säädettyyn vastaanotto- tai takaisinottomenettelyyn tai että ne voisivat näin tehdä.
- 3) Direktiivin 2013/32 33 artiklan 2 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että se ei ole esteenä sille, että jäsenvaltio käyttää siinä säädettyä mahdollisuutta jättää pakolaisaseman myöntämistä koskeva hakemus tutkimatta sillä perusteella, että toinen jäsenvaltio on jo myöntänyt toissijaista suojelua, kun hakijan ennakoitavissa olevat elinolot toissijaisen suojelun saajana tässä toisessa jäsenvaltiossa eivät altista häntä vakavalle vaaralle siitä, että häntä kohdellaan epäinhimillisesti tai halventavasti Euroopan unionin perusoikeuskirjan 4 artiklassa tarkoitettuun tavoin. Siitä seikasta, että toissijaista suojelua saaville ei myönnetä mainitussa jäsenvaltiossa mitään toimeentuloetuuksia tai myönnettävät toimeentuloetuudet ovat huomattavasti pienempiä kuin ne, joista säädetään muissa jäsenvaltioissa, mutta heitä ei kuitenkaan kohdella tältä osin toisin kuin kyseisen jäsenvaltion kansalaisia, voidaan päätellä, että hakija altistuisi siellä tällaiselle vaaralle, vain jos tästä seikasta seuraa, että hakija on erityisen haavoittuvan asemansa vuoksi tahdostaan ja tekemistään valinnoista riippumatta äärimmäisessä aineellisessa puutteessa.

Direktiivin 2013/32 33 artiklan 2 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että se ei ole esteenä sille, että jäsenvaltio käyttää tätä samaa mahdollisuutta, kun turvapaikkamenettely toisessa jäsenvaltiossa, joka on myöntänyt hakijalle toissijaista suojelua, johtaa siihen, että pakolaisasema evätään järjestelmällisesti ilman todellista tutkimista kansainvälisen suojelun hakijoilta, jotka täyttävät vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelemiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toissijaista sisällölle 13.12.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/95/EU II ja III luvussa säädetyt edellytykset.

(¹) EUVL C 309, 18.9.2017. EUVL C 347, 16.10.2017.